

Lovforslag nr. L 30. Fremsat den 14. oktober 1987 af kultur- og kommunikationsministeren (H.P. Clausen)

Forslag

til

Filmlov

Kapitel 1

Formål

§ 1. Lovens formål er at fremme filmkunst og filmkultur i Danmark.

Stk. 2. Ved film forstås i denne lov levende billeder af enhver art uanset optagelses- og forevisningsform, herunder fotografiske film og videogrammer, bortset fra fjernsyns-udsendelser.

Kapitel 2

Det danske Filminstitut

§ 2. Det danske Filminstitut har, for så vidt angår spillefilm, følgende opgaver:

- 1) at yde støtte til udarbejdelse af manuskripter til danske film,
- 2) at yde lån, garanti for lån eller tilskud til produktion af danske film,
- 3) i særlige tilfælde at producere eller være medproducent af danske film,
- 4) at yde hel eller delvis udligning af tab ved produktion af danske film af kunstnerisk kvalitet,
- 5) at yde støtte til import, distribution og forevisning af kunstnerisk værdifulde film og film, der skønnes særligt egnede for børn og unge, og
- 6) at træffe foranstaltninger, der kan fremme salget af og i øvrigt tjene til udbredelsen af kendskabet til danske film i udlandet.

Stk. 2. Herudover kan instituttets midler anvendes til følgende formål:

- 1) støtte til den selvejende institution Det danske Filmstudie og anden filmstudievirksomhed,
- 2) drift af filmværksteder,
- 3) støtte til indretning eller modernisering af biografteatre,
- 4) ydelse af stipendier inden for filmkunstneriske og filmtekniske områder,
- 5) støtte til udgivelse af publikationer vedrørende film og
- 6) støtte til andre aktiviteter til fremme af filmkunst og filmkultur i Danmark.

§ 3. Det danske Filminstitut ledes af en bestyrelse bestående af fem medlemmer, der beskikkes af kultur- og kommunikationsministeren. Tre medlemmer beskikkes efter forslag fra repræsentantskabet, jf. § 7, og to medlemmer udpeges af ministeren. Blandt medlemmerne beskikker ministeren en formand og en næstformand. Beskikkelserne gælder for fire år. Umiddelbar genbeskikkelse kan kun ske for én periode. Der skal ved bestyrelsens sammensætning lægges vægt på, at medlemmerne tilsammen repræsenterer kulturel, mediemæssig og økonomisk indsigt.

Stk. 2. Medlemmer af bestyrelsen udpeges blandt personer, der ikke er repræsentanter for eller ansat i eller økonomisk interesseret i virksomheder for produktion, udlejning eller forevisning af film eller beklæder filmfaglige tillidsposter. Kultur- og kommunikationsministeren kan i særlige tilfælde fravige denne bestemmelse.

Stk. 3. Medlemmer af bestyrelsen kan ikke være medlem af repræsentantskabet eller be-

klæde de konsulentstillinger, der er nævnt i § 6 og § 17, stk. 3.

§ 4. Bestyrelsen har den overordnede ledelse af Filminstitutts virksomhed og fordele de midler, som er til rådighed på de formål, der er nævnt i § 2. Bestyrelsen træffer den endelige administrative afgørelse med hensyn til dispositioner efter § 2.

§ 5. Filminstitutts daglige ledelse forestås af en direktør, som efter forslag fra bestyrelsen ansættes af kultur- og kommunikationsministeren.

Stk. 2. Direktøren ansætter instituttets personale bortset fra de konsulenter, der er nævnt i § 6, samt den børnefilmkonsulent, der er nævnt i § 17, stk. 3.

§ 6. Filminstitutts bestyrelse ansætter indtil tre filmkonsulenter. Konsulenterne må ikke være repræsentanter for eller ansat i eller økonomisk interesseret i virksomheder for produktion, udlejning eller forevisning af film.

Stk. 2. Konsulenterne ansættes for indtil tre år. Umiddelbar genansættelse kan ske for et år ad gangen, maksimalt tre gange. Ved ansættelse af nye konsulenter skal den nødvendige kontinuitet sikres ved at lade ansættelserne ske tidsmæssigt forskudt.

Stk. 3. Konsulenterne foretager i samråd den endelige kunstneriske vurdering og afgiver forslag til bestyrelsen om anvendelsen af de midler, som bestyrelsen stiller til rådighed for de formål, der er nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 4. Filminstitutts bestyrelse kan efter bestemmelser fastsat af kultur- og kommunikationsministeren yde støtte til filmproduktion uden forudgående konsulentbehandling efter stk. 3.

§ 7. Filminstitutts repræsentantskab har til opgave at følge instituttets virksomhed, fremkomme med forslag til tre medlemmer til bestyrelsen, jf. § 3, modtage beretning og regnskab fra bestyrelsen og forelægge disse for kultur- og kommunikationsministeren med de bemærkninger, det ønsker at knytte dertil.

Stk. 2. Repræsentantskabet består af indtil tyve medlemmer, som beskikkes af kultur- og kommunikationsministeren for fire år efter

forslag fra de betydende institutioner, organisationer og interessegrupper inden for dansk spillefilm. Repræsentantskabet vælger blandt sine medlemmer en formand og en næstformand. Medlemmer af repræsentantskabet kan ikke beklæde de konsulentstillinger, der er nævnt i § 6 og § 17, stk. 3.

§ 8. Kultur- og kommunikationsministeren fastsætter efter forslag fra henholdsvis bestyrelsen og repræsentantskabet forretningsordenen for de pågældende organer og efter forslag fra bestyrelsen en instruks for filmkonsulenternes virksomhed.

Kapitel 3

Statens Filmcentral

§ 9. Statens Filmcentrals opgave er at fremme oplysning, uddannelse og kunstnerisk og kulturel aktivitet ved at producere danske kortfilm og i øvrigt indkøbe kortfilm og distribuere sådanne til undervisningsinstitutioner, biblioteker og andre institutioner, foreninger og til enkeltpersoner.

Stk. 2. Filmcentralen fremskaffer information og materiale om kortfilm til de lærere, der er nævnt i stk. 1, samt udgiver eller støtter udgivelsen af oplysende materiale.

Stk. 3. Filmcentralen kan efter anmodning yde statslige og kommunale institutioner samt institutioner, der overvejende drives for offentlige midler, bistand til produktion af kortfilm.

Stk. 4. Filmcentralen kan i særlige tilfælde distribuere spillefilm, herunder spillefilm for børn og unge, spillefilm, der er produceret af Det danske Filminstitut eller med støtte af dette, samt udenlandske spillefilm, der er importeret med støtte af Filminstituttet.

§ 10. Statens Filmcentral ledes af en bestyrelse bestående af fem medlemmer, som beskikkes af kultur- og kommunikationsministeren. Tre medlemmer beskikkes efter forslag fra repræsentantskabet, jf. § 14. Et medlem beskikkes efter forslag fra Amtrådsforeningen i Danmark og Kommunernes Landsforening og et medlem udpeges af ministeren. Blandt medlemmerne beskikker ministeren en formand og en næstformand. Beskikkelserne gælder for fire år. Umiddelbar genbeskikkelse kan kun ske for én periode. Der skal ved bestyrelsens sammensætning lægges

vægt på, at medlemmerne tilsammen repræsenterer kulturel, medimæssig og økonomisk indsigt.

Stk. 2. Medlemmerne af bestyrelsen udpeges blandt personer, der ikke er repræsentanter for eller ansat i eller økonomisk interesseret i virksomheder for produktion, udlejning eller forevisning af film eller beklæder filmfaglige tillidsposter. Kultur- og kommunikationsministeren kan i særlige tilfælde fravige denne bestemmelse.

Stk. 3. Medlemmer af bestyrelsen må ikke være medlem af repræsentantskabet eller programredaktionen, jf. § 13, eller beklæde den konsulentstilling, der er nævnt i § 17, stk. 4.

§ 11. Bestyrelsen har den overordnede ledelse af Filmcentralens virksomhed og fordeler de midler, som er til rådighed på de formål, der er nævnt i § 9, stk. 1, og træffer den endelige administrative afgørelse om midlernes anvendelse.

§ 12. Filmcentralens daglige ledelse forestås af en direktør, som efter forslag fra bestyrelsen ansættes af kultur- og kommunikationsministeren.

Stk. 2. Direktøren ansætter Filmcentralens personale, bortset fra medlemmerne af programredaktionen, jf. § 13 og børnefilmkonsulenten, jf. § 17, stk. 4.

§ 13. Filmcentralens bestyrelse ansætter indtil tre medlemmer af en programredaktion. Medlemmerne må ikke være repræsentanter for eller ansat i eller økonomisk interesseret i virksomheder for produktion, udlejning eller forevisning af film.

Stk. 2. Programredaktorerne ansættes for indtil tre år. Umiddelbar genansættelse kan ske for ét år ad gangen, maksimalt tre gange. Ved ansættelse af nye programredaktører skal den nødvendige kontinuitet sikres ved at lade ansættelserne ske tidsmæssigt forskudt.

Stk. 3. Programredaktionen foretager den endelige kunstneriske vurdering og afgiver forslag til bestyrelsen om anvendelse af de midler, som bestyrelsen stiller til rådighed for produktion og indkøb af kortfilm.

§ 14. Filmcentralens repræsentantskab har til opgave at følge Filmcentralens virksomhed, fremkomme med forslag til tre medlem-

mer af bestyrelsen, jf. § 10, modtage beretning og regnskab fra bestyrelsen og forelægge disse for kultur- og kommunikationsministeren med de bemærkninger, det ønsker at knytte dertil.

Stk. 2. Repræsentantskabet består af indtil tyve medlemmer, som beskikkes af kultur- og kommunikationsministeren for fire år efter forslag fra de betydende brugergrupper, forskningsorganisationer samt organisationer og interessegrupper inden for dansk kortfilm. Repræsentantskabet vælger blandt sine medlemmer en formand og en næstformand. Medlemmer af repræsentantskabet kan ikke være medlemmer af den programredaktion, der er nævnt i § 13, eller beklæde den konsulentstilling, der er nævnt i § 17, stk. 4.

§ 15. Kultur- og kommunikationsministeren fastsætter efter forslag fra henholdsvis bestyrelsen og repræsentantskabet forretningsorden for de pågældende organer og efter forslag fra bestyrelsen en instruks for programredaktionens virksomhed.

Kapitel 4

Film for børn og unge

§ 16. Af de midler, som Det danske Filminstituts bestyrelse efter § 2, stk. 1, nr. 2, 3 og 5, afsætter til produktion, import, distribution og forevisning af spillefilm, og af de midler, som Statens Filmcentrals bestyrelse efter § 9, stk. 1, afsætter til produktion og indkøb af kortfilm, afsættes mindst 25 pct. til film for børn og unge. Såfremt der ikke fremkommer et tilstrækkeligt antal egnede projekter hertil, kan de ledige midler anvendes til Filminstitutets og Filmcentralens øvrige formål.

§ 17. Bestyrelserne for Filminstituttet og for Filmcentralen ansætter hver en børnefilmkonsulent, der ikke må være repræsentant for eller ansat i eller økonomisk interesseret i virksomheder for produktion, udlejning eller forevisning af film.

Stk. 2. Konsulenterne ansættes for indtil tre år. Umiddelbar genansættelse kan ske for ét år ad gangen, maksimalt tre gange.

Stk. 3. For så vidt angår spillefilm for børn og unge foretager børnefilmkonsulenten den endelige kunstneriske vurdering og afgiver forslag til bestyrelsen for Filminstituttet

om anvendelsen af de midler, der er nævnt i § 16. For så vidt angår midler til filmproduktion afgives forslag efter drøftelse med de konsulenter, der er nævnt i § 6.

Stk. 4. For så vidt angår kortfilm for børn og unge foretager børnefilmkonsulenten den endelige kunstneriske vurdering og afgiver, efter drøftelse med den programredaktion, der er nævnt i § 13, forslag til bestyrelsen for Statens Filmcentral om anvendelsen af de midler, der er nævnt i § 16.

Stk. 5. Børnefilmkonsulenterne virker i øvrigt som initiativtagende på børnefilmområdet.

§ 18. Kultur- og kommunikationsministeren fastsætter instrukser for børnefilmkonsulenternes virksomhed efter forslag fra bestyrelserne for Filminstituttet og Filmcentralen.

Kapitel 5

Det danske Filmmuseum

§ 19. Det danske Filmmuseum har til opgave at sikre bevarelsen af film, filmbilleder og andet materiale vedrørende film, at indsamle og udlåne film- og tv-litteratur og at udbrede kendskabet til filmens historie, bl.a. ved forevisning af film.

Stk. 2. Museet ledes af en direktør, som ansættes af kultur- og kommunikationsministeren.

§ 20. Af enhver dansk film, der forevises offentligt, skal producenten på begæring aflevere en ubrugt kopi til Filmmuseet og et fuldstændigt sæt af de til reklamebrug fremstillede billeder fra filmen. Såfremt der efter denne lov er ydet støtte til filmens produktion, skal afleveringen ske vederlagsfrit.

Stk. 2. To år efter en dansk films første offentlige forevisning i Danmark skal producenten vederlagsfrit deponere en god brugt kopi af filmen på museet.

Stk. 3. Negativer til danske film, der har været forevist offentligt, og negativer til de til reklamebrug fremstillede billeder fra film, må ikke tilintetgøres, forinden de vederlagsfrit har været tilbudt museet, og dette har erklæret ikke at ville overtage dem.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1 og 3 finder tilsvarende anvendelse på danske film, der ikke har været forevist offentligt, men som har

været sat i distribution med henblik på at nå ud til bredere kredse.

Stk. 5. Af enhver dansk film, der distribueres og sælges i Danmark i video-kassetteform i over 50 eksemplarer, skal der mod godtgørelse afleveres en ubrugt kopi til museet.

Stk. 6. Kopierne, billederne og negativerne må ikke udnyttes foretningmæssigt af museet.

Stk. 7. Kultur- og kommunikationsministeren kan fastsætte nærmere regler om afleverings-, deponerings- og tilbudspligten, herunder om undtagelse fra disse pligter.

Kapitel 6

Danske og koproducerede film

§ 21. Ved en dansk film forstås i denne lov en film, der har dansk producent. Endvidere skal filmen være indspillet på dansk eller rumme en væsentlig dansk kunstnerisk eller teknisk indsats.

Stk. 2. Ved en dansk producent forstås

- 1) en person, der har dansk statsborgerskab eller har bopæl her i landet,
- 2) et aktieselskab eller anpartsselskab, der er registreret her i landet,
- 3) en statslig eller kommunal institution,
- 4) et andet her i landet hjemmehørende selskab med begrænset ansvar, herunder fonde og foreninger, hvis direktørerne og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne har dansk statsborgerskab eller har bopæl her i landet, eller
- 5) et udenlandsk aktieselskab eller anpartsselskab, der har indregistreret filial i Aktieselskabs-Registret, eller et andet udenlandsk selskab med begrænset ansvar, for så vidt filialbestyreren har dansk statsborgerskab eller har bopæl her i landet.

Stk. 3. En film, der er optaget ved samarbejde med en eller flere udenlandske producenter og mindst én dansk producent (koproduktion), kan godkendes som dansk under forudsætning af, at der er et rimeligt forhold mellem den danske og den udenlandske økonomiske indsats, indflydelse på produktionen og mellem indsatsen fra hver side af arbejdet i kunstnerisk eller i teknisk henseende.

Stk. 4. Kravet om bopæl, statsborgerskab, hjemsted m.v. her i landet efter stk. 2 bortfal-

der i det omfang, internationale aftaler gør det nødvendigt.

Kapitel 7

Den danske Filmskole

§ 22. Den danske Filmskole varetager kunstnerisk og teknisk uddannelse til film-, tv- og videoproduktion.

Stk. 2. Kultur- og kommunikationsministeren kan fastsætte nærmere regler om Den danske Filmskoles virksomhed.

Kapitel 8

Forskellige bestemmelser

§ 23. Kommuner og amtskommuner kan drive virksomhed for filmproduktion, filmforvisning og filmudlejning og kan yde støtte i form af tilskud, lån eller garanti for lån til filmproduktion, filmudlejning og biografvirksomhed.

Kapitel 9

Straffebestemmelser

§ 24. Overtrædelse af § 20 straffes med bøde.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes af kultur- og kommunikationsministeren i medfør af § 20, stk. 7, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Stk. 4. Er overtrædelsen begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

Kapitel 10

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 25. Loven træder i kraft ...

Stk. 2. Lov om film, jf. lovbekendtgørelse nr. 997 af 19. december 1986, ophæves.

Stk. 3. Kultur- og kommunikationsministeren kan fastsætte nærmere regler om beskikelsesperioders udløb i forbindelse med ikrafttrædelsen af denne lov.

§ 26. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er, bortset fra mindre redaktionelle ændringer, identisk med det filmlovforslag (L 239), der blev fremsat for Folketinget i folketingssamlingen 1986-87 den 6. maj 1987, og som var til 1. behandling i Tinget den 13. maj 1987 (se Folketings-tidende 1986-87, sp. 11732-11768).

Den gældende lov om film (lov nr. 306 af 9. juni 1982) blev vedtaget af Folketinget den 1. juni 1982 og trådte i kraft den 1. august 1982 (se Folke-tingstidende 1981-82, 2. samling, sp. 4024-4053, sp. 8549-8574 og sp. 8739-8740).

Baggrunden for lovgivningen var den krise for dansk filmproduktion, som udvalget vedrørende revision af loven om film og biografier, der var blevet nedsat af kulturministeren i 1979, havde redegjort for i betænkning nr. 943 af 1982.

Med vedtagelsen af loven fulgte en bevillingsforøgelse med det primære formål at øge den danske filmproduktion og dermed sikre opretholdelsen af et produktionsapparat.

Ved lov om ændring af lov om film (lov nr. 243 af 8. juni 1983), der blev vedtaget af Folketinget den 26. maj 1983 og trådte i kraft den 15. juni 1983 (se Folketingstidende 1982-83, 2. samling, sp. 10185-10212, sp. 11617-11620 og sp. 11882), ændres §§ 5, 6, 13, 14 og 19 i lov om film af 1982. Disse bestemmelser vedrører dels ansættelse af filmkonsulenter og programredaktører dels ansættelse af direktører for institutionerne.

Loven blev med de af ændringsloven følgende ændringer optrykt som bekendtgørelse nr. 997 af 19. december 1986.

I 1982-lovens § 34 er indsat en revisionsbestem- melse, hvorefter forslag til revision af loven skal fremsættes for Folketinget senest i Folketingsåret 1986-87.

Med henblik på denne revision af loven ind- hentede Ministeriet for Kulturelle Anliggender i foråret 1986 udtalelser fra de berørte institutioner, Det danske Filminstitut, Statens Filmcentral og Det danske Filmmuseum, om de erfaringer, der var indhøstet under den gældende lovgivning, og

om de forslag og synspunkter, som disse måtte give anledning til.

I institutionernes svar udtrykkes en overvejende tilfredshed med den gældende lovgivning for så vidt angår de organisatoriske forhold. Dog udtryk- ker både Filminstituttet og Filmcentralen deres skepsis overfor organiseringen af børnefilmstøtten og anbefaler samstemmende en opløsning af bør- nefilmrådet. Derudover udtrykkes generelt et ønske om øgede bevillinger til filmområdet med hen- blik på at muliggøre en højere grad af opfyldelse af filmlovens mål. Endelig foreslår institutionerne forskellige detailændringer af lovgivningen.

I juni 1986 afgav Rigsrevisionen en beretning til statsrevisorerne om statsstøtten til spillefilmpro- duktion for perioden 1979-83. På baggrund af undersøgelsen påpeger Rigsrevisionen, at det i lovgivningen forudsatte produktionsmål på 15-20 film årligt ikke er nået i perioden, hvilket kædes sammen med iagttagelsen af en særdeles kraftig omkostningsudvikling for spillefilmproduktion i perioden.

Den statslige støtte pr. solgt biografbillet opgø- res af Rigsrevisionen til at have varieret fra 0 kr. til 939 kr. for periodens i alt 46 spillefilm.

På denne baggrund fandt ministeriet det hen- sigtsmæssigt at få foretaget en uafhængig undersø- gelse af den offentlige filmstøtteordning, hvad angik støtten til såvel spillefilm som kortfilm. Man indgik derfor i september 1986 med bistand fra Administrationsdepartementet, og efter at den for- nødne bevilling hertil var tilvejebragt, jf. aktstykke nr. 337 af 16. september 1986, kontrakt med kon- sulentfirmaet T. Bak-Jensen A/S om gennemførel- se af en sådan undersøgelse. Opgaven lød på en undersøgelse af hensigtsmæssigheden af de gæl- dende støtteordninger på filmområdet, idet under- søgelsen skulle vedrøre såvel den statslige (økonomi- ske) indsats på filmområdet og dennes betyd- ning for filmbranchen som de organisatoriske og administrative forudsætninger for at opnå filmlo- vens formål. Undersøgelsen af den statslige økonomi- ske indsats skulle belyse de forhold, der har bevirket, at de bevillingsmæssige forudsætninger

for filmloven med hensyn til antallet af film ikke er blevet opfyldt.

Ved indgåelsen af kontrakten blev det fundet hensigtsmæssigt at opdele den anden del af undersøgelsen i to, således at undersøgelsen af de organisatoriske rammer, dvs. analysen af institutionernes opbygning, blev udskudt til eventuel senere behandling.

Konsulentfirmaet har herefter i februar 1987 afgivet sin rapport om den offentlige filmstøtteordning. Rapporten bygger dels på analyser af regnskaber og rapporter m.v. dels på interviews med diverse interessenter fra området, dvs. repræsentanter for institutioner, virksomheder, interesseorganisationer foruden en række enkeltpersoner. Der er i forbindelse med undersøgelsen foretaget i alt 88 interviews med 66 personer fra filmområdet, m.v. Undersøgelsens hovedpunkter er sammenfattet i bilag nr. 2.

Undersøgelsens resultater har været drøftet med Det danske Filminstitut og Statens Filmcentral.

Ministeriet har i øvrigt i forbindelse med lovrevisionen modtaget henvendelser bl.a. fra organisationer inden for filmbranchen. Blandt disse skal særligt fremhæves Filmbranchens Samarbejds- og Ideudvalgs henvendelser vedrørende oprettelsen af en alternativ procedure for tildelingen af supplerende statslig støtte til spillefilmproduktion. Filmbranchens Samarbejds- og Ideudvalg foreslår, at der etableres en ordning, hvorefter der ydes støtte til spillefilmproduktion under forudsætning af, at

en filmproducent på budgetteringstidspunktet har dækning for 50 pct. af filmens forventede omkostninger. Herefter skal Filminstituttet efter forslaget yde de resterende 50 pct. i støtte, dog ikke over et vist maksimum. Filmprojektet skal opfylde visse kriterier, herunder at det skal have appel til et bredt biografpublikum, men skal i øvrigt gennemføres uden medvirken af Filminstituttets konsulenter.

Med hensyn til grundlaget for fremsættelsen af nærværende lovforslag skal i øvrigt bemærkes følgende:

De erfaringer, som er indhøstet siden lovrevisionen i 1982, og de undersøgelser, der er foretaget af den stedfundne udvikling, efterlader det indtryk, at det vil være hensigtsmæssigt at gennemføre visse justeringer af det gældende system.

Den bevillingsforhøjelse til såvel spille- som kortfilmproduktion, der blev gennemført i forbindelse med revisionen i 1982 havde, som tidligere nævnt, den baggrund, at man ønskede at skabe grundlag for en produktion af en sådan størrelse, at man kunne opretholde et dansk produktionsapparat med en kunstnerisk og teknisk stab af et rimeligt omfang, et distributionsapparat og et passende antal biografer.

Udviklingen med hensyn til spillefilmproduktionens omfang set i forhold til den statslige støtte siden lovrevisionen i 1982 er opgjort nedenfor i tabel 1.

Tabel 1:

Støtten til filmproduktion gennem Det danske Filminstitut (FI) og antal spillefilmpremierer i perioden 1982-86:

Mill. kr.	Fi-støtte ¹⁾	DR-bidrag ²⁾	Antal film
1982	37,5	4,0	7
1983	45,3	4,5	11
1984	48,3	5,5	15
1985	54,4	6,0	10
1986	55,6	6,0	14

¹⁾ I form af lån og garanti for lån, inkl. manuskript- og projektudviklingsstøtte og Filminstituttets bidrag til co-produktionsfonden med Danmarks Radio.

²⁾ Danmark Radios bidrag til co-produktionsfonden med Det danske Filminstitut.

I filmlovudvalgets betænkning fra 1982 var det antaget, at man, som forudsætning for at kunne bevare en dansk filmproduktionskapacitet, måtte have en årlig produktion på mellem 15 og 20 spil-

lefilm. Da dette mål generelt ikke er blevet nået i perioden, fastslog bestyrelsen for Filminstituttet i 1984, at målsætningen med den givne bevilling måtte være at nå en produktion på 12 film årligt.

Udviklingen i kortfilmproduktionens omfang ved Statens Filmcentral set i forhold til den statsli-

ge bevilling i perioden fra 1982 frem til i dag er opgjort nedenfor i tabel 2.

Tabel 2:

Bevillingen til kortfilmproduktion ved Statens Filmcentral og antallet af kortfilmproduktioner i perioden 1982-1986:

Mill. kr.	SFC ¹⁾	DR ²⁾	LFU ³⁾	Antal film ⁴⁾	Heraf uden støtte fra DR og LFU
1982	11,8	0,85	1,6	27	17
1983	10,0	0,85	3,2	22	16
1984	10,3	0,85	3,0	22	14
1985	10,9	0,85	1,6	27 ⁵⁾	16
1986	10,3	0,95	1,6	16	16

¹⁾ Finanslovsbevilling + tillægsbevilling

²⁾ Danmarks Radios bidrag til koproduktioner med SFC

³⁾ Landscentralen for Undervisningsmidler's bevilling til kortfilmproduktion

⁴⁾ Opgjort efter dato for underskrivelse af produktionskontrakt

⁵⁾ Heri indgår 7 novellefilm («Ung 85») produceret i samarbejde med Filminstituttet og med særlig støtte fra Danmarks Radio.

Produktionen af kortfilm har således, som det fremgår af tabel 2, ikke været konstant. Faldet i 1986 skyldes dog først og fremmest halveringen af Landscentralens tilskud til filmproduktion.

For så vidt angår filmproduktionens omfang kan det konstateres, at udviklingen siden lovrevisionen i 1982 i almindelighed har været præget af en øget ressourceanvendelse i forbindelse med produktionens gennemførelse, hvilket har været medvirkende til, at de ønskede produktionsmål ikke har kunnet opnås.

Konsulentfirmaet T. Bak-Jensen A/S peger i den forbindelse på, at tendensen til budgetoverskridelser medfører, at en stigende del af omkostningerne ved filmproduktion må dækkes af de private producenter. I forlængelse heraf foreslår konsulentfirmaet, at planlægningen af filmprojekterne forbedres. Dette kan efter konsulentfirmaets opfattelse blandt andet sikres ved, at de private filmproducenter inddrages på det tidligst mulige tidspunkt i projektudviklingen, hvorved producenten efterfølgende har bedre mulighed for at gribe ind i produktionsfasen med nødvendige eller ønskelige justeringer af økonomiske årsager. (Se i øvrigt bilag 2 til lovforslaget)

Ministeriet finder i den forbindelse, at der vil være behov for at styrke den økonomiske styring

af filmproduktionen ved ændringer af de administrative forhold på de statslige institutioner.

Da filmproduktion i Danmark er forbundet med stor økonomisk risiko, bygger lovforslaget for så vidt angår såvel spillefilm- som kortfilmproduktionen på den forudsætning, at det vil være nødvendigt at opretholde de gældende støtteordninger for at skabe grundlag for en fortsat udvikling af den danske filmkunst og filmkultur.

Hensynet til bevarelse af biograferne som spillefilmernes primære forevisningssted indgår også i disse overvejelser, idet der må lægges vægt på det forhold, at danske film med bred publikumsappel er af afgørende betydning for biografernes indtjening.

På spillefilmområdet er det ministeriets opfattelse, at støtteordningen fortsat må baseres på et samarbejde mellem den private filmbranche og det statslige støtteorgan. Der synes i denne forbindelse at være behov for at muliggøre nye støtteformer og dermed en tilpasning af støttere reglerne efter den løbende udviklings behov. Lovforslaget tilsigter derfor at skabe grundlag for en supplerende støtteordning med udgangspunkt i det tidligere omtalte forslag fra Filmbranchens Samarbejds- og Ideudvalg. Det forudsættes endvidere, at Filminstituttets bestyrelse ved fastsættelsen af støttepolitikken kan udforme nærmere retningslinier, f.eks. for at mu-

liggøre, at en producent får støtte til produktion af et vist antal film («sæsonstøtte»).

På kortfilmområdet vil der efter ministeriets opfattelse primært være behov for at muliggøre en øget indsats fra Statens Filmcentrals side på videoområdet.

Det tilstræbes at styrke det danske udbud på videoområdet gennem at skabe øgede økonomiske muligheder for, at Statens Filmcentral bliver i stand til at udvide sine aktiviteter med hensyn til produktion og indkøb, udlejning og deponering samt udlån til enkeltpersoner gennem folkebibliotekerne.

Ved bedømmelsen af de fremtidige vilkår for filmproduktionen er det nødvendigt at tage hensyn til samspillet med udviklingen på tv-området og den betydning, som denne udvikling kan få dels for den egentlige filmproduktion og dels for filmbranchens vilkår i almindelighed. En opbygning af et TV 2 med vægt på entreprisprincippet må – i sammenhæng med Danmarks Radio's entreprisproduktion – forventes at medføre en væsentlig forøgelse af efterspørgslen efter de ydelser, som filmbranchen kan levere og derved medføre til opretholdelsen af produktionsapparatet og en professionel medarbejderstab.

Udviklingen på tv-området vil også medføre, at der vil opstå supplerende finansieringskilder for den egentlige filmproduktion. Dette forhold vil have en gavnlig virkning ved at medvirke til en større åbenhed i filmmiljøet, således at projekter i højere grad vil kunne gennemføres ad andre kanaler end de statslige støtteordninger.

Muligheden for koproduktioner på nordisk og europæisk plan må også formodes at kunne få større betydning i de kommende år.

Idet der henvises til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser, skal om forslaget i almindelighed bemærkes:

For så vidt angår bestyrelserne for henholdsvis Filminstituttet og Statens Filmcentral, foreslås disse sammensat således, at medlemmerne ikke længere kan udpeges blandt personer, der er repræsentanter for eller ansat i eller økonomisk interesseret i virksomheder for produktion, udlejning eller forevisning af film eller beklæder filmfaglige stillingsposter.

For så vidt angår bedømmelsen af filmprojekter på Filminstituttet, foreslås det, at den kunstneriske vurdering foretages i samråd mellem Filminstituttets konsulenter.

Filmjuryen, som ifølge gældende lov § 7 fordeles midler, der af bestyrelsen for Filminstituttet

afsættes til tabsudligning, foreslås nedlagt, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 4.

Børnefilmrådet, der ifølge gældende lov § 18, stk. 2, består af en af Filminstituttets filmkonsulenter, et medlem af Filmcentralens programredaktion og børnefilmkonsulenten, foreslås ligeledes nedlagt. Samtidig foreslås oprettet en ekstra stilling som børnefilmkonsulent, hvorved Filminstituttet og Filmcentralen får hver sin børnefilmkonsulent. Herved søges opnået en styrkelse af området for film for børn og unge. Børnefilmkonsulenterne har herefter en mere direkte tilknytning til henholdsvis Filminstituttet og Filmcentralen, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 17.

Lovforslaget indebærer en række tekniske ændringer af kapitlet om danske og koproducerede film. Forslaget muliggør anvendelse af mere tidsvarende og fleksible kriterier ved bedømmelsen af en films karakter af dansk samt ved bedømmelsen af hensigtsmæssigheden af støtte til en koproduceret film. Der er herved taget hensyn til behovet for en smidiggørelse af administrationen af bestemmelserne, jf. i øvrigt bemærkningerne til lovforslagets § 21.

I den gældende lovs kapitel 7 findes regler om tilladelsessystemet for offentlig filmforevisning.

Foranlediget af Administrationsdepartementets initiativer vedrørende regelsanering er spørgsmålet om ophævelse af tilladelsessystemet blevet rejst af Kulturministeriet overfor Justitsministeriet. Justitsministeriet har efter høring af Politimesterforeningen meddelt, at man ikke har bemærkninger til en ophævelse af systemet, idet hensynet til færdselsloven m.v. kan sikres ved en mindre udvidelse af området for normalpolitivedtægtens § 49.

Det er endvidere ministeriets opfattelse, at hensynet til ophavsrettigheder og til filmcensurlovgivning kan sikres ad anden vej.

I det foreliggende lovforslag er kapitlet om offentlig filmforevisning derfor udeladt.

Bestemmelserne vedrørende Det danske Film-museum foreslås ændret, således at man drager konsekvenserne af, at museets område også vedrører videogrammer, blandt andet ved indføring af en deponeringsordning for danske videogrammer.

Den danske Filmskole, som ifølge gældende lov § 2, stk. 2, indgår som et af Filminstituttets opgaveområder, foreslås under hensyn til det øgede behov for medieuddannelser udskilt til en særlig paragraf, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 2, stk. 2 og § 22.

I lys af de indhøstede erfaringer tilsigtes endelig med forslaget en ændring af kompetenceforholdet mellem ministerium og institutioner.

F. t. filmlov

Den ministerielle kompetence fastholdes ved beskikkelser, udnævnelse af direktører samt ved fastsættelse af generelle regelsæt, medens følgende bestemmelser i den gældende lov udgår: § 2, stk. 3 og 4 (godkendelse af forsøgsordninger m.v.), § 23, stk. 2 og 3 (vedrørende en films karakter af dansk) og § 24 (vedrørende betingelserne for støtte til en koproduceret film).

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til Kapitel 1. Formål**Til § 1*

Uændret.

*Til kapitel 2. Det danske Filminstitut**Til § 2*

Til stk. 1:

Uændret, jf. dog bemærkningerne nedenfor til nr. 4.

Til nr. 4:

Fordelingen af de midler, som bestyrelsen for Filminstituttet afsætter til tabsudligning, varetages ifølge gældende lov § 7 af en filmjury. Filmjuryen består af 3 medlemmer, som beskikkes af ministeren for kulturelle anliggender efter indstilling fra Filminstituttets bestyrelse. Filmjuryen fungerer i øvrigt som et uafhængigt organ ved fordelingen af tabsudligningen.

Tabsudligningsordningen og Filmjuryen blev oprettet i 1972 som erstatning for den indtil da fungerende præmieringsordning, der blev administreret af Filmrådet. Siden oprettelsen i 1972 af ordningen har de afsatte midler til tabsudligning imidlertid undergået en forholdsvis stærk reduktion og har siden lovændringen i 1982 kun udgjort ca. 1 mill. kr. årligt.

På baggrund af denne nedprioritering fra bestyrelsens side af tabsudligningsordningen i forhold til den egentlige filmproduktionsstøtte foreslås det, at Filmjuryen nedlægges som et selvstændigt administrativt organ.

Det foreslås dog samtidig, at bestyrelsens hjemmel til at afsætte midler til tabsudligning til danske film af kunstnerisk kvalitet bibeholdes under hensyn til, at tabsudligningsordningen kan have betydning som middel til anerkendelse af kunstnerisk værdifulde filmproduktioner.

Tabsudligningen foreslås herefter fordelt af bestyrelsen for Filminstituttet.

Til stk. 2.

I stk. 2 opregnes de af Filminstituttets formål, der ikke er knyttet til produktion m.v. af spillefilm. Under stk. 2 opregnedes tidligere Den danske Filmskole. Ministeriet finder det hensigtsmæssigt, at Filmskolen på linje med andre uddannelsesinstitutioner under ministeriet kan fungere som en selvstændig statsinstitution, og det foreslås derfor, at skolen udskilles fra Filminstituttets område og behandles i en særskilt bestemmelse (se § 22).

Bestemmelserne i nr. 1-5 er identiske med bestemmelserne i gældende lov § 2, stk. 2 nr. 2-6.

Til nr. 6.

Bestemmelsens indhold svarer til gældende lov § 2, stk. 4, men beslutningskompetencen foreslås, i lys af de indhøstede erfaringer, henlagt til bestyrelsen.

Til § 3

Bestemmelsen er identisk med gældende lov § 3, for så vidt angår bestyrelsens størrelse, beskikkelsen af formand og næstformand og beskikkelsesperiodens længde.

Forslaget indebærer den ændring, at bestyrelsen ikke længere rummer de såkaldte filmfaglige repræsentanter. Ifølge gældende lov § 3 indgår i bestyrelsen 2 medlemmer, der beskikkes som filmfaglige repræsentanter efter indstilling af de organisationer, der udgør den almindelige repræsentation for filmproducenterne, filminstruktørerne, filmteknikerne, biografindehaverne og filmudlejerne.

Den gældende ordning har betydet, at man for at undgå habilitetsproblemer i bestyrelsesarbejdet, til stadighed har måttet inddrage suppleanterne for de filmfaglige repræsentanter i arbejdet. Denne løbende ændring af bestyrelsens sammensætning besværliggør arbejdet i bestyrelsen og virker hæmmende på muligheden for at opnå kontinuitet i bestyrelsens beslutninger. Dette forhold er også blevet påpeget i T. Bak-Jensen A/S' rapport om den offentlige filmstøtteordning.

Lovforslaget er således baseret på ønsket om at forbedre vilkårene for bestyrelsens arbejde og dermed styrke bestyrelsens muligheder for at opfylde sin opgave.

Ifølge forslaget skal repræsentantskabet for Filminstituttet foreslå tre medlemmer af repræsentantskabet. De to resterende medlemmer foreslås udpeget af ministeren. Ifølge forslaget skal det for samtlige medlemmer af bestyrelsen gælde, at de ikke må være repræsentanter for eller ansat i eller økonomisk interesseret i virksomheder for produktion, udlejning eller forevisning af film. Derudover

foreslås det som en tilføjelse, at medlemmer af bestyrelsen ikke må beklæde filmfaglige tillidsposter. Dette sidste forslag svarer til bestemmelser vedrørende andre lignende organer inden for kulturområdet. I stk. 2 er dog tilføjet en hjemmel for ministeren til at dispensere fra denne bestemmelse.

Til § 4

Bestemmelsen svarer stort set til gældende lov § 4. Det fastslås således, at bestyrelsen fortsat har kompetence til at fordele de til Filminstitutets rådighed værende midler på de formål, der er nævnt i § 2, og at bestyrelsen træffer den endelige administrative afgørelse med hensyn til dispositionerne efter § 2.

Med den foreslåede formulering søges imidlertid understreget, at bestyrelsen har den fulde ledelseskompetence til at fastlægge Filminstitutets virksomhed.

Behovet for en styrkelse af bestyrelsens funktion er blevet påpeget af konsulentfirmaet T. Bak-Jensen A/S, bl.a. ud fra ønsket om at opnå kontinuitet i filmpolitikken med henblik på at styrke muligheden for med en given bevilling at opnå filmlovens formål. I den forbindelse er det fundet ønskeligt at forbedre bestyrelsens beslutningsgrundlag ved at oprette en stilling for en medarbejder med produktionsøkonomisk ekspertise i sekretariatet, jf. bilag nr. 1.

Endelig skal henvises til forslaget § 6, stk. 4, hvorefter bestyrelsen bemyndiges til, indenfor en særlig fastsat bevillingsramme, at tildele midler til filmproduktion uden forudgående vurdering af filmkonsulenterne.

Til § 5

Bestemmelsen svarer til gældende lov § 5 bortset fra, at den nye bestemmelse ikke indeholder udtrykkelig åremålsansættelse af direktøren. Det vil således ved fremtidige ansættelser bero på en konkret afgørelse, der træffes af ministeren for kulturelle anliggender efter forslag fra bestyrelsen, hvorledes ansættelsesforholdet nærmere skal udformes. Endvidere er bestemmelsen forenklet, idet det er præciseret, at ansættelsen sker efter forslag fra bestyrelsen.

Til § 6

Til stk. 1 og 2:

Uændrede.

Til stk. 3:

Bestemmelsen foreslås ændret således, at filmkonsulenterne i samråd, dvs. kollektivt, foretager den kunstneriske vurdering og afgiver forslag til bestyrelsen om anvendelsen af midler til filmproduktion m.v.

Herved ændres filmkonsulenternes funktionsmåde, således at den er at sammenligne med programredaktionen på Statens Filmcentral. Med forslaget om en kollektiv arbejdsform søges tilvejebragt et bedre grundlag for konsulentordningens administration bl.a. for at sikre kontinuitet i konsulenternes virke.

Af konsulentfirmaet T. Bak-Jensen A/S' rapport om den offentlige støtteordning fremgår, at den kollektive arbejdsform anbefales som en styrkelse af konsulentfunktionen bl.a. for at undgå den personfiksering, som den gældende ordning indebærer risiko for. Der peges dog samtidig på risikoen for en midtsøgende politik ved denne arbejdsform, der kan virke uheldig ved kunstneriske afgørelser. Dette forhold søges imødegået ved, at der i instruksen for filmkonsulenterne indføres en mulighed for, på linie med bestemmelsen i § 9 i instruksen for programredaktionen ved Statens Filmcentral, i tilfælde af uenighed at forelægge sagen til bestyrelsens afgørelse.

Til stk. 4:

Bestemmelsen er ny. Med forslaget søges tilvejebragt grundlag for at afprøve alternative former for støtte til filmproduktion. Man er i denne forbindelse navnlig opmærksom på det forslag, der er fremsat af et bredt udsnit af filmbranchen vedrørende en særlig støtteordning til fremme af film, der kan tiltrække et større publikum og derved medvirke til at opretholde biografernes eksistensgrundlag og biografindtægterne som finansieringskilde.

Ifølge filmbranchens forslag skal den offentlige støtte til spillefilmproduktionen udgøre 50 pct. af de budgetterede produktionsomkostninger, dog maksimalt 3,5 mill. kr. pr. film. Støtten uddeles halvårligt efter ansøgning, der behandles af Filminstitutets sekretariat efter visse nærmere angivne kriterier. Såfremt bestyrelsen ikke finder, at der er indkommet kvalificerede ansøgninger kan bevilningen hertil benyttes til anden produktionsstøtte.

Bestemmelsen tilvejebringer hjemmel for en ordning for ydelsen af en vis del af den offentlige støtte til spillefilmproduktion, der ikke indebærer konsulentbedømmelse og -medvirken efter hidtil gældende regler, men som ikke udelukker, at Filminstitutets bestyrelse/sekretariat efter behov kan

søge bistand – enten internt eller eksternt – ved bedømmelsen af de foreliggende ansøgninger. Støtten, der foreslås at andrage indtil 20 mill. kr. årligt skal ydes i form af garantier for lån i lighed med den gældende produktionsgarantiordning. Garantierne kan udstedes i finansåret 1988, men vil først kunne have bevillingsmæssige konsekvenser fra finansåret 1989, hvor der overføres 5 mill. kr. fra den gældende ordning for lån til filmproduktion til garantiordningen samt tilføres en merbevilling på 15 mill. kr., jf. bilag nr. 1.

Det er tanken, at ordningen skal animere til investering af øget privatkapital i overensstemmelse med lovgivningens blandingsøkonomiske intention. Ordningen indebærer endvidere en fleksibilitet i det offentlige støttesystem, som kan være ønskelig for at modvirke det gældende systems risiko for en smagmæssig snæverhed i en given konsulentperiode.

Ved bestemmelsen fastslås den ministerielle kompetence til at fastsætte nærmere regler for ordningen og ændre disse også uanset, om dette er foreslået af bestyrelsen.

Til § 7

Til stk. 1:

Bestemmelsen er uændret i forhold til gældende lov § 8 bortset fra den ændring, der følger af repræsentantskabets kompetence til at fremkomme med forslag til tre medlemmer til bestyrelsen, jf. den foreslåede ændring af § 3.

Til stk. 2:

Uændret.

Til § 8

Bestemmelsen er uændret i forhold til gældende lov § 9. Fastsættelsen af forretningsordner for henholdsvis bestyrelsen og repræsentantskabet og af instruks for filmkonsulenternes virksomhed foreslås fastholdt som en ministeriel kompetence. Bestemmelsen indebærer, at kultur- og kommunikationsministeren kan foretage ændringer i vedtægterne (forretningsordner og instruks), uanset om dette er foreslået af bestyrelsen eller repræsentantskabet.

Til kapitel 3. Statens Filmcentral

Til § 9

Til stk. 1:

I forslaget er tilføjet, at Statens Filmcentral også har til opgave at distribuere film til enkeltpersoner.

Det antages, at der allerede er hjemmel hertil i den gældende lov, men man har fundet det hensigtsmæssigt at præcisere denne hjemmel ved nærværende lovforslag. Baggrunden herfor er, at udviklingen på videoområdet kan gøre spørgsmålet om distribution til enkeltpersoner mere aktuelt, bl.a. ved at åbne op for distribution af videogrammer i samarbejde med folkebibliotekerne.

Et sådant initiativ blev anbefalet af et flertal i Mediekommissionen jf. Mediekommissionens betænkning om video (betænkning nr. 954 af 1982). Flertallet i mediekommissionen var således af den opfattelse, at der allerede da var et stort behov for et dansk supplement på videoområdet, både for så vidt angår produktion som distribution af videoprogrammer. Dette spørgsmål er siden i forbindelse med forslag fremsat af SF i folketingsårene 1982–83, 1983–84, 1984–85 og 1985–86 (jf. Folketingsstidende 1982/83, 2. samling, sp. 7508-7527; 1983/84, 2. samling, sp. 4304-4316; 1984/85, 1. samling, sp. 3028-3042 og 1985/86, 2. samling, sp. 8327-8339) blevet gjort til genstand for drøftelser i Folketinget. Ved disse lejligheder blev det fundet hensigtsmæssigt at tage problemet op i forbindelse med den generelle revision af filmloven (jf. Folketingsstidende 1985/86, 2. samling, sp. 8328).

Til stk. 3:

Bestemmelsen foreslås ændret således, at hovedsigtet – at Statens Filmcentral fungerer som den statslige rådgiver m.v. på kortfilmområdet – fastholdes, men at der samtidig åbnes mulighed for, at statslige myndigheder kan forestå produktion af kortfilm uden nødvendigvis at indhente bistand hos Filmcentralen. Herved overflødiggøres samtidig den gældende lovs adskillelse af Filmcentralens forhold til statslige og andre offentlige institutioner.

Til § 10

Ændringen er parallel med ændringen i § 3. Også med hensyn til Statens Filmcentral kan brancherepræsentationen i bestyrelsen forekomme problematisk.

Til § 11

Ændringen er parallel til ændringen i § 4, og skal også her ses som et udtryk for ønsket om at understrege bestyrelsens ledelsesfunktion.

Også for så vidt angår Statens Filmcentral foreslås oprettet en stilling for en medarbejder med

produktionsøkonomisk ekspertise for at bedre bestyrelsens beslutningsgrundlag, jf. bilag nr. 1.

Til § 12

Ændringen er parallel til ændringen i § 5.

Til § 13

Til stk. 1 og 2:

Uændret.

Til stk. 3:

Ændringen er parallel til ændringen af § 6, stk. 3.

Til § 14

Uændret.

Til § 15

Uændret.

Til kapitel 4. Film for børn og unge

Til § 16

Bestemmelsen er uændret og svarer til bestemmelsen i gældende lov § 17.

Til § 17

Til stk. 1-2.

Bestemmelserne er uændrede, bortset fra den ændring, der følger af, at der i forslaget forudsættes oprettet endnu en stilling som børnefilmkonsulent, således at der herefter er en konsulent ved hver af de to institutioner. Forslaget følger herved institutionernes påpegning af behovet for at styrke området for film for børn og unge.

Til stk. 3:

Ifølge gældende lov § 18 nedsætter kultur- og kommunikationsministeren et børnefilmråd, som består af en af filmkonsulenterne ved Filminstitutet og et medlem af programredaktionen ved Filmcentralen. Med de foreslåede ændringer bortfalder dette råd, og det overlades til børnefilmkonsulenten, for så vidt angår spillefilmproduktion, at afgive forslag direkte til bestyrelsen for Filminstitutet om anvendelse af de i § 16 nævnte midler efter drøftelse med Filminstitutets konsulenter.

Ændringen er begrundet i det forhold, at børnefilmrådet hidtil har haft vanskeligt ved at fungere på hensigtsmæssig måde, dels på grund af dets administrative placering mellem to forskelligt ar-

bejdende institutioner og mellem konsulent og bestyrelse, dels fordi det for medlemmerne af rådet ofte har været vanskeligt at afsætte den fornødne arbejdskraft til denne opgave ved siden af opgaverne som henholdsvis filmkonsulent og medlem af Filmcentralens programredaktion.

For at sikre det bedst mulige beslutningsgrundlag foreslås det, at forslag om støtte til filmproduktion skal fremsættes overfor bestyrelsen efter drøftelse med filmkonsulenterne.

Til stk. 4:

Ændringen er parallel til ændringen i stk. 4, idet det dog følger af Filmcentralens virke og funktionsområde, at børnefilmkonsulentens drøftelser med programredaktionen vedrører anvendelsen af samtlige midler, der her afsættes til film for børn og unge.

Til stk. 5:

Bestemmelsen svarer til sidste del af bestemmelsen i gældende lov § 19, stk. 4, bortset fra den ændring, der følger af, at der ifølge forslaget skal være to børnefilmkonsulenter.

Til § 18

Bestemmelsen er ændret således, at der nu kun vedrører instrukser for børnefilmkonsulenter, idet børnefilmrådet foreslås nedlagt, jf. bemærkningen til § 17, stk. 3.

Til kapitel 5. Det danske Filmmuseum

Til § 19

Bestemmelsen svarer til den gældende lov § 21, idet det dog er blevet tilføjet, at Filmmuseet også varetager indsamling og udlån af tv-litteratur. Tilføjjelsen bringer bestemmelsen i overensstemmelse med praksis. Museets bibliotek er således af Rigsbibliotekembedet anerkendt som forskningsbibliotek med speciale i og forpligtelse til at indsamle litteratur om film og tv.

Til § 20

Til stk. 1:

Bestemmelsen svarer stort set til gældende lov, idet det dog, under hensyn til den betydelige statslige støtte til dansk producerede film og for at forbedre Filmmuseets mulighed for at erhverve ubrugte kopier af danske film, foreslås tilføjet, at kopier af film, der har modtaget produktionsstøtte efter denne lov, skal afleveres vederlagsfrit.

Til stk. 2-4:

Uændrede.

Til stk. 5:

Bestemmelsen er ny og tager sigte på at drage konsekvensen af, at museets område også vedrører videogrammer, jf. § 1. Den foreslåede bestemmelse er af begrænset karakter.

Videogramspørgsmålet indeholder en række ophavsretlige problemer, hvorfor iværksættelse af en indsats på dette område bl.a. ikke kan omfatte udenlandske film.

Endvidere må det tages i betragtning, at museets opgaver vedrørende videomediet har sammenhæng med de igangværende overvejelser om oprettelsen af et egentligt lyd- og billedarkiv samt vedrørende revision af pligtsafleveringsloven.

Til stk. 6 og 7:

Uændrede.

Til kapitel 6. Danske og koproducerede film

Til § 21

Med den foreslåede bestemmelse tilsigtes en sammenfatning af bestemmelserne vedrørende de områder, der i gældende lov dækkes af §§ 23 og 24.

Til stk. 1:

Bestemmelsen er ændret i forhold til gældende lov, idet det nu præciseres, at en dansk film skal have dansk producent. Kriteriet gøres udtrykkeligt i forslaget under hensyn til sammenhængen med bestemmelsen om koproducerede film, jf. bemærkningerne til stk. 3 nedenfor.

Den gældende lov § 23 fastsætter endvidere, at en film *udover* at skulle være indspillet på dansk også skal være indspillet med overvejende dansk kunstnerisk og teknisk personale. Samtidig rummer den gældende lov § 23 bestemmelse om, at kultur- og kommunikationsministeren har den endelige afgørelse af, om en film kan anses som dansk, og at ministeren endelig kan dispensere fra bestemmelsens krav.

For det første foreslås det, som led i det generelle ønske om at uddelegere ansvar for konkrete afgørelser fra ministeriet til institutionerne, at den ministerielle kompetence vedrørende konkrete filmprojekters karakter ophæves.

I forlængelse af, at dispensationsmuligheden hermed bortfalder, foreslås det, at kravet om indspilning på dansk og kravet om dansk kunstnerisk og teknisk deltagelse i projektet gøres sideordnet,

således at alle kravene ikke nødvendigvis skal opfyldes samtidig.

Endvidere indebærer forslaget, at der indføres større fleksibilitet med hensyn til kriterierne for bestyrelsens vurdering af, om et givet projekt opfylder lovens formålsbestemmelse. Antallet af danske medvirkende er således ikke et afgørende kriterium for, hvorvidt filmen kan karakteriseres som dansk.

Til stk. 2:

Bestemmelsen svarer stor set til gældende lov § 24, stk. 2, pkt. a-e.

Til stk. 3:

Bestemmelsen vedrører støtte til film, der produceres i et samarbejde mellem danske og udenlandske producenter og erstatter gældende lov § 24 om koproducerede film.

En bestemmelse vedrørende støtte til koproducerede film har indgået i filmlovene siden 1972 under henvisning til, at dette område måtte forudses at blive stadig vigtigere. Det har imidlertid vist sig, at der foreløbig kun er gennemført forholdsvist få koproduktioner med dansk deltagelse.

Imidlertid synes udviklingen på internationalt plan indenfor filmbranchen at pege på et øget behov for koproduktion for at kunne imødegå omkostningsudviklingen og tendensen til vigende biografmarkeder. Hertil kommer, at internationale koproduktioner kan få betydning i forbindelse med den stigende tv-efterspørgsel og vil kunne åbne op for en bredere erfaringsudveksling mellem landene og dermed bedre mulighed for kunstnerisk udvikling. Denne udvikling belyses også af det nylige initiativ til oprettelse af en fællesnordisk filmfond og af lignende initiativer på europæisk plan.

Ministeriet har i denne forbindelse fundet det hensigtsmæssigt at udforme bestemmelsen således, at der skabes større fleksibilitet med hensyn til kriterierne for bestyrelsens vurdering af, om en given koproduktion opfylder lovens formålsbestemmelse.

Til stk. 4:

Med bestemmelsen sigtes blandt andet på EØF-traktaten.

Til kapitel 7. Den danske Filmskole

Til § 22

Bestemmelsen er ny.

Filmskolen har hidtil været drevet i henhold til den gældende lovs § 2, stk. 2, som henhørende under det danske Filminstitut. Med den nye § 22 er det imidlertid fundet hensigtsmæssigt at udskille Den danske Filmskole som en selvstændig institution med ledelsesmæssigt ansvar direkte overfor Kultur- og Kommunikationsministeriet.

Den danske Filmskole blev oprettet i 1964. Uddannelsen er i dag organiseret omkring tre aktiviteter, der omfatter en fireårig grunduddannelse med normalt i alt ca. 50 elever, en videreuddannelse med 200–250 kursister pr. år samt seminarvirksomhed, der retter sig mod hele det audiovisuelle miljø.

Der er i dag et påtrængende behov for en forøget indsats inden for uddannelse til arbejdet med de elektroniske medier.

Der findes en række uddannelsesinstitutioner, som har til opgave at uddanne til medierne. Dette gælder navnlig Danmarks Journalisthøjskole, Den danske Filmskole, Danmarks Radios personalekursus m.fl.

Behovet for uddannelse til de elektroniske medier vil efter ministeriets opfattelse kunne dækkes af de allerede eksisterende institutioner, såfremt disse udbygges, og der sikres den fornødne koordination og fordeling af opgaverne.

Filmskolen vil få en central placering i den udbygning af medieuddannelserne, som nødvendigvis må gennemføres i de kommende år, og ministeriet finder derfor, at der snarest muligt må tages skridt til en udvidelse af Filmskolens uddannelsesstilbud. Det foreslås, at skolens bevillinger forøges med 2 mill. kr. og 7 årsværk, jf. bilag nr. 1.

Til kapitel 8. Forskellige bestemmelser

Til § 23

Bestemmelsen svarer til gældende lov § 29, idet biografdrift dog tilføjes som en kommunal kompetence. Denne kompetence fremgår af gældende lov § 26, stk. 4, som foreslås ophævet som en særskilt bestemmelse i lighed med resten af afsnittet om biografstilladelser.

Der har overfor Ministeriet for Kulturelle Anliggender været rejst spørgsmål om, hvorvidt den i bestemmelsen angivne hjemmel kan siges at være underlagt den almindelige administrative lighedsgrundsætning, således at en kommune f.eks. ikke kan vælge at yde støtte til en ud af flere – eller drive virksomhed i konkurrence med andre – i kommunen beliggende virksomheder indenfor filmområdet. Ministeriet forudsætter i denne forbindelse, at filmlovens kulturpolitiske formål indebærer, at kommuner på biograf- og filmområdet, som på andre kulturelle områder, bør kunne yde støtte til bestemte virksomheder som led i en kommunal kulturpolitik.

Til Kapitel 9. Straffebestemmelser

Bestemmelserne er stort set uændrede, bortset fra den ændring, der følger af bortfaldet af biografstilladelsessystemet. Samtidig er der som stk. 4 tilføjet en bestemmelse om kommunalt strafansvar.

Til Kapitel 10. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

Til § 26

Bestemmelsen fastslår i modsætning til gældende lov, at loven ikke kan sættes i kraft for Grønland, da filmområdet må betragtes som overgået til det grønlandske hjemmestyre i lighed med de øvrige kulturelle områder ved hjemmestyrelovens ikrafttræden i 1979.

Bilag 1

Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser
(prisniveau januar 1987)

	1988	1989 ff.
Til spillefilmproduktion (Det danske Filminstitut)	-	15,0 ¹⁾
Til videoformål (Statens Filmcentral).....	7,2	7,2
Til børnefilmkonsulent m.v.	0,8	0,8
Til udbygning af Den danske Filmskole.....	2,0	2,0
	10,0	25,0

¹⁾ Bevillingen vedrører garantier for lån, der kan udstedes i finansåret 1988, men først indfries i 1989.

Til bevillingen på 0,8 mill. kr. til oprettelse af en stilling som børnefilmkonsulent samt økonomisk bistand til Det danske Filminstitut og Statens Filmcentral knytter sig 3 årsværk.

Til bevillingen på 2 mill. kr. til udbygning af Den danske Filmskole knytter sig 7 årsværk.

Bilag 2

Resumé og hovedkonklusioner fra konsulentfirmaet T. Bak-Jensen A/S' rapport om den offentlige filmstøtteordning.

Konsulentfirmaets undersøgelse bygger dels på indsamlede regnskabsoplysninger m.v. fra Det danske Filminstitut og Statens Filmcentral (herunder produktionsregnskaber for filmproduktion i årene 1980-1986), dels på en række interviews foretaget med filmområdets interessenter, dvs. personer fra institutioner, organisationer og virksomheder foruden diverse enkeltpersoner.

Endvidere er inddraget tidligere undersøgelser af filmbranchens forhold, herunder Rigsrevisionens beretning afgivet den 26. juni 1986 til statsrevisorerne om en undersøgelse af statsstøtten til spillefilmproduktionen i en 5-årig periode fra 1979-1983.

Følgende er en kort opsummerende gennemgang af hovedkonklusionerne i rapporten:

1. Af konsulentfirmaets undersøgelse fremgår, at omkostningerne ved filmproduktion i Danmark er steget kraftigt i perioden 1980-1986. Stigningen har været stærkest for spillefilmproduktion, hvor stigningen i perioden har været på gennemsnitlig 20 pct. pr. år målt i faste priser. Denne omkostningsstigning kan således ikke henføres til generelle prisstigninger, men skyldes et stadigt stigende ressourceforbrug og i særlig grad stigende lønudgifter. Omkostningsstigningen medfører, at man ikke har nået det kvantitative produktionsmål, som blev sat ved bevillingsforøgelsen i 1982, og at der med uændret bevillingsniveau produceres stadig færre film.

I den samme periode kan der iagttages et stadigt fald i tilskuertallet til spillefilm i biograferne. Dette medfører, at en spillefilmproduktion næppe vil kunne opretholdes uden offentlig støtte. Ud af biografernenes samlede omsætning tegner danske film sig i dag for op imod 20 pct. Denne omsætning er imidlertid særdeles vigtig for producenterne

af danske spillefilm, idet ca. 65-70 pct. af producenternes mulige indspilningsindtægter kommer fra det danske biografled.

Endvidere er der i den undersøgte periode foregået en meget kraftig udvikling på videomarkedet, idet såvel antallet af videovisningsmuligheder som antallet af film på video, herunder danske film, er steget stærkt. Antallet af seere til danske film på dette marked udgjorde i 1984 ca. 7,5 mill., hvor der til sammenligning blev solgt 2,7 mill. biografbilletter til danske film.

Udviklingen på videomarkedet understreger, at det samlede antal tilskuere til danske spillefilm er stærkt stigende. Videoudviklingen sammenholdt med den hastige teknologiske udvikling inden for elektroniske visningsmuligheder af film peger på, at der formentlig endnu er et uudnyttet indtægspotentiale for spillefilm.

Blandt de kortfilm, der produceres i dag, er der et stort antal, som produceres uden offentlig støtte. Det må imidlertid slås fast, at kortfilm af visse typer ikke vil kunne eksistere uden statsstøtte.

TV 2-udviklingen må, under hensyn til det entrepriseprincip, som skal anvendes for en væsentlig del af egenproduktionen, antages at medføre en betydelig forøgelse af efterspørgslen efter tjenester inden for film og videoområdet. I denne forbindelse må man også være opmærksom på spørgsmålet om produktion af reklameindslag.

Filmbranchen og filmproduktion er kendetegnet ved et stærkt engagement, men beskæftigelsen er ofte kun periodisk, hvilket begrænser muligheden for at opnå større effektivitet og økonomisk rationel adfærd. Filmbranchen er endvidere kendetegnet ved, at enkelte virksomheder har interesse i flere led af branchens funktioner og aktiviteter og

herved kan mindske risiko og sårbarhed overfor resultatet af et utilfredsstillende forløb af et enkelt projekt eller utilfredsstillende vilkår i enkelte funktioner eller aktiviteter.

2. Særligt vedrørende spillefilm:

Den væsentlige vækst i produktionsomkostningerne for danske spillefilm skyldes især stigning i gager til teknisk hold og stigning i udgifter til optagelser i udlandet.

I Sverige kan der iagttages en mere afdæmpet omkostningsudvikling for filmproduktion og en større produktivitet.

Samtidig kan det konstateres, at de udarbejdede budgetter ikke overholdes. Konsulentfirmaet har således fundet, at der næsten konsekvent for spillefilmproduktion er et overforbrug på 10–15 pct. i forhold til det budgetterede beløb. Budgetoverskridelserne indikerer, at der er styringsvanskeligheder ved produktion af danske spillefilm. Disse styringsvanskeligheder skyldes ifølge konsulentfirmaet bl.a., at der ofte sker en stigning i ambitionsniveauet under et produktionsforløb.

Tendensen til budgetoverskridelser medfører, at en stigende andel af omkostningerne ved filmproduktion må dækkes af de private producenter, idet Filminstituttet ikke længere dækker budgetoverskrivelser. Filminstituttets støtteindsats er derfor reduceret i perioden målt med Filminstituttets andel af den totale finansiering. Det fremgår således af konsulentfirmaets beregninger, at hvor ca. en trediedel af de realiserede produktionsomkostninger i 1980 var dækket af de private producenter, er tallet i 1985 oppe på over 43 pct. Dette betyder, at hvor det offentlige andel i finansieringen i 1980 i gennemsnit androg ca. 65 pct., var tallet i 1985 nede på godt 56 pct.

For biografernes vedkommende viser analysen, at interessen for premierefilm er stigende. Det karakteristiske indspilningsmønster for danske spillefilm er således i dag, at de betydende indtægter fra biografindspilninger opnås i filmenes første to kalenderår. Det påpeges derfor, at den danske produktion af spillefilm har haft stor betydning for omsætningen i de danske biografer. Der peges således på, at selvom biografernes indtægter for danske film er faldet fra 1980, hvor de udgjorde 21 pct. til 1985, hvor de

udgjorde 17,6 pct. af de samlede indtægter, er de danske premierefilms andel af biograf-indtægterne steget med 36 pct. i den samme periode.

3. Særligt vedrørende kortfilm:

Omkostningerne ved produktion af kortfilm er i perioden 1980–1986 ifølge konsulentfirmaets beregninger steget 8,6 pct. årligt målt i faste priser. Omkostningsstigningen skyldes først og fremmest en stadig øgning af filmenes længde.

Den lavere stigningstakt for omkostningerne til kortfilmproduktion sammenholdt med omkostningerne til spillefilmproduktion skal dog ses i forhold til, at der i den undersøgte periode samtidig er sket en reduktion af det såkaldte overhead til producenterne, dvs. den del af de budgetterede omkostninger, der afsættes til administration m.v.

Også for så vidt angår kortfilmproduktion, kan der iagttages en tendens til fejl- og underbudgettering. Budgetteringen synes særlig vanskelig for produktionsselskaberne på posterne vedrørende mandskab samt råfilm og laboratoriearbejde, som med enkelte års undtagelser synes konsekvent underbudgetteret i størrelsesorden 10–35 pct. Udviklingen synes at kunne forklares ved, at filmene ofte bliver længere end planlagt samtidig med, at råfilmforbruget er steget relativt mere end den færdige films længde. Da Statens Filmcentral indgår en produktionsaftale med produktionsselskaberne på et fast beløb, har konsekvensen af budgetoverskridelserne som nævnt været, at overhead'et til produktionsselskaberne er blevet udhulet gennem perioden.

Det stigende omkostningsniveau ved produktion af kortfilm har betydet, at en stigende andel af kortfilmproduktionerne har måttet finansieres med støtte af andre end Statens Filmcentral for, at produktionsniveauet har kunnet opretholdes. Statens Filmcentrals finansieringsandel i egne film er således faldet fra 89 pct. i 1983 til 62 pct. i 1986. Samtidig er produktionsselskabernes andel steget fra 3 pct. til 16 pct. i samme periode. Ses der bort fra produktionsselskaberne, er sponsorstøtten til filmene fra både offentlige og private institutioner steget fra 8 pct. i 1983 til 22 pct. i 1986.

Resultatet af den øgede eksterne finansiering af kortfilm har derfor været et markant fald i antallet af fuldfinansierede film fra Statens Filmcentral. Denne udvikling aktualiserer spørgsmålet om Filmcentralens andel i rettigheder til filmene i forhold til Filmcentralens finansieringsandel.

Rettighedsspørgsmålet aktualiseres endvidere af behovet for distribution af kortfilm på video, eventuelt via bibliotekerne.

På området for indkøb og færdiggørelse af såvel danske som udenlandske kortfilm viser udviklingen, at Statens Filmcentral anvender en stadig mindre del af sin bevilling til dette formål. Filmcentralen har således med det nuværende bevillingsniveau prioriteret produktionen af danske kortfilm højere end indkøb af film.

4. På baggrund af konsulentfirmaets undersøgelser af den offentlige støtteordning, herunder den økonomiske analyse og den omfattende interviewundersøgelse som konsulentfirmaet har gennemført i filmbranchen, fremkommer firmaet med en række generelle iagttagelser og vurderinger af det nuværende filmstøttesystem og endvidere en række forslag til forbedringer af systemet. Generelt konkluderer konsulentfirmaet, at filmproduktion er en kompliceret og langvarig proces med periodevis hektiske arbejdsvilkår, hvor processen, for at forløbe hensigtsmæssig, kræver et effektivt og snævert samarbejde mellem mange mennesker. Produktionsplanlægningen er kompliceret, og produktionsforløbet kræver ledere med overblik og motivationsevne, der kan formidle en kunstnerisk idé, og som samtidig har økonomisk og finansiel indsigt.

Mange andre forhold, især af interessebetonet, emotionel karakter, kan på tilsvarende måde påvirke vilkårene i branchen, således at man ved vurderingen af filmlovens virkningsgrad og -måde ikke kan forvente, at alle i dette erhverv altid handler eller vil kunne bringes til at handle rationelt og økonomisk ud fra en langsigtet effektivitetsmodel.

Vedrørende spillefilmstøttens organisering finder konsulentfirmaet, at Filminstitutets bestyrelses begrænsede kompetence overfor filmkonsulenterne stiller store krav om fasthed i målfastholdelse og politik på de områder, hvor man har den fulde kompetence,

idet det ellers vil være vanskeligt at få skabt tillid til og respekt om bestyrelsens arbejde. I forbindelse hermed peger konsulentfirmaet på det uheldige i den kraftige brancherepræsentation i bestyrelsen. Dels påpeger konsulentfirmaet, at bestyrelsen ikke selv behøver at dække alle de faglige områder, idet sagkyndig bistand vil kunne indhentes fra f.eks. Filminstitutets sekretariat. Derudover peger konsulentfirmaet på, at bestyrelsens bestræbelser på at undgå situationer, hvor et eller flere medlemmer kan blive inhabile på grund af personlig interesse i de behandlede sager, som løses ved at indsætte suppleanter, medfører forringede arbejdsvilkår.

Konsulentfirmaet peger endvidere på, at med den nuværende arbejdsdeling på Filminstitutet tvinges filmkonsulenterne ind i en række økonomiske vurderinger, der ikke automatisk forudsættes behersket ved deres ansættelse, og som kan virke forstyrrende på deres øvrige arbejde. Der peges i samme forbindelse på, at det på baggrund af den rejste kritik af filmkonsulentordningen kunne overvejes, om andre indstillingsmetoder vil være at foretrække som supplement eller erstatning for det nuværende konsulentsystem. Firmaet peger her på muligheden for at anvende den på Statens Filmcentral benyttede kollektive afgørelsesform, idet man bl.a. herved undgår en al for stærk personfiksering omkring konsulentfunktionen. Den kollektive indstillingsproces kunne samtidig skabe en kontinuitet i konsulenternes virke og dermed i filmprojekternes udviklingsforløb, under forudsætning af, at konsulenterne, der indgår i det kollektive organ, ikke udskiftes på samme tid.

Sikringen af kontinuitet er endvidere af væsentlig betydning i bestræbelsen på at undgå budgetoverskridelser ved filmproduktion. Konsulentfirmaet finder det således ønskeligt at forbedre planlægningen af filmprojekterne og peger her på vigtigheden af at inddrage filmproducenten på det tidligst mulige tidspunkt i projektudviklingen. Det er således firmaets indtryk, at producenten under den nuværende organisering af filmstøtten for ofte først bliver inddraget i projektet på et tidspunkt, hvor konsulent og instruktør har dannet sig en relativ fast mening om projektet, hvorved der er en risiko for, at producentens erfaring og faglige viden ikke udnyttes effektivt på planlægningsstadiet.

Resultatet af denne proces bliver, ifølge konsulentfirmaet, at producenten får sværere ved at gribe ind i produktionsfasen med nødvendige eller ønskelige justeringer af økonomiske årsager.

Generelt fremhæves det, at en række forhold taler for et system, hvor beslutning om støtte træffes i god tid, før den planlagte produktionsperiode.

I denne forbindelse påpeges det, at det ikke kan anbefales at inddrage de statslige institutioner i indgåelse af overenskomster på filmområdet. Dette skyldes, at producenterne i dag har væsentlige egeninteresser i såvel overenskomst som styring af løntimeforbrug ved filmproduktion, idet det er producenten, der skal dække eventuelle budgetoverskridelser. Dette element af økonomisk rationalitet ville muligvis bortfalde, hvis kompetencen til indgåelsen af overenskomster på området blev overdraget til de statslige myndigheder.

5. For kortfilmområdet gælder såvel som for spillefilmområdet, at der er behov for en række ændringer af de organisatoriske forudsætninger for støttetildelingen. Ligesom på spillefilmområdet er der behov for at styrke bestyrelsen på Statens Filmcentral, bl.a. ved at de filmfaglige repræsentanter i bestyrelsen og ved at styrke bestyrelsens økonomiske beslutningsgrundlag.

Derudover peges der på, at rettigheds-spørgsmål og spørgsmål om forbedring og udvikelse af distributionssystemet snarest må afklares for at sikre Filmcentralens betydning for produktionen og distributionen af kortfilm til fremme af oplysning, uddannelse og kunstnerisk og kulturel aktivitet.

6. På det særlige område, der vedrører film for børn og unge påpeger konsulentfirmaet, at børnefilmrådets og børnefilmkonsulentens funktion for både Filminstituttet og Statens Filmcentral indebærer en tilpasning til to systemer og arbejdsvilkår, som er så forskellige, at det kan føre til konflikter i systemet. Konsulentfirmaet foreslår derfor en styrkelse af børnefilmfunktionen såvel på Filminstituttet som på Filmcentralen, ved at indføre selvstændig behandling indenfor de to systemer uden et fælles organ. Samtidig findes det væsentligt at opretholde separate bevillinger til formålet i de to institutioner.

7. Konsulentfirmaet beskæftiger sig endelig i sin rapport med mulighederne for alternative ordninger for tildelingen af statsstøtte til spillefilmproduktion.

Firmaet peger her på de svenske støttesystemer med tildeling af støtte fra forskellige fonde og med finansiering af filmproduktion på anpartar. Det svenske system gøres dog ikke i rapporten til genstand for en nærmere vurdering.

Derimod fremkommer konsulentfirmaet med en vurdering af filmbranchens 50 pct.-forslag og det såkaldte sæsonstøtteprincip.

De to støtteprincipper vurderes positivt af konsulentfirmaet ud fra behovet for, at den offentlige filmstøtte i fremtiden organiseres som et flerstrengt system, der i højere grad end det eksisterende kan tilgodese de forskelligartede krav, der stilles til produktion af kunstneriske spillefilm og film med en bredere publikumsappel.

Filmbranchens 50 pct.-forslag vurderes som et relevant bidrag i debatten. Konsulentfirmaet finder dog ikke, at forslaget er et alternativ til det eksisterende system, men at det anviser en måde, som det nuværende system kan udbygges på. Firmaet anbefaler derfor, at 50 pct.-forslaget fremmes som et forsøg, blandt andet under henvisning til, at det kan være med til at fastholde blandingsøkonomien i filmproduktion, idet forslaget tager udgangspunkt i projekter igangsat af producenterne.

Sæsonstøtteprincippet vurderes ligeledes som en mulighed for supplerung af den nu gældende støtteordning, men det understreges, at en sæsonstøtteordning ikke kan stå alene som støtteprincip. Konsulentfirmaet fremhæver, at det til fordel for forslaget taler, at de produktionsmiljøer, der opnår støtte til at producere et vist antal film, får mulighed for at skabe en vis kontinuitet i produktionsforløbet og således kan tilvirke og prioritere filmene ud fra en helhedsbetragtning. Herved skabes der mulighed for at optimere produktionsmiljøets ressourceindsats, hvilket måske kan medvirke til et fald i produktionsomkostningerne. Det påpeges endvidere, at sæsonstøtten med fordel vil kunne anvendes til udvikling af alternative produktionsmiljøer og -former, herunder filmproduktion ud fra en værkstedstankegang.